Un guió força previsible

Hoquei sobre patins. La primera volta de l'OK Lliga s'ha tancat amb els favorits al seu lloc i algunes sorpreses com ara la gran feina del Caldes, l'equip revelació, o la fluixa actuació del Girona

La classificació de l'OK Lliga al final dels primers quinze partits, la meitat de la competició, és força previsible respecte al que es podia esperar a l'inici de la temporada, però, com sempre, hi ha algunes sorpreses positives i negatives puntuals que mantenen viva l'emoció, i la seguretat que es poden reproduir en la segona volta en conjunts diferents. Com es podia esperar, el Barça Lassa és el líder al final de la primera volta i té el títol honorific de campió d'hivern. És l'únic equip que s'ha mantingut invicte durant les quinze jornades i només ha cedit tres empats. El HC Liceo, malgrat la derrota a casa contra els blaugrana en la primera jornada, va saber situar-se en la segona posició i ha perseguit els blaugrana. Ara n'està a quatre punts.

Segon bloc ajustatEn un segon apartat i a certa distància dels dos primers –cinc punts–, hi ha un grup de quatre equips amb un sol punt de diferència entre cadascun d'ells. El Reus Deportiu Miró, amb un equip renovat, s'ha mantingut invicte fins a aquesta última jornada. Li ha costat mantenir la regularitat de les victòries, però en partits complicats ha tret empats. Ho va fer a la pista del Liceo, el segon, i a casa contra el Barça, el líder. Just darrere seu s'ha situat la revelació de la primera volta, el Recam Làser Caldes, que ha portat una gran trajectòria i, tot i que contra els grans equips no ha puntuat, ha sabut guanyar els rivals que tocava i ha tingut comptades ensopegades. Veure el Caldes en el segon i el tercer lloc ha estat una bona sorpresa. El Noia Freixenet sempre ha estat en la zona mitjana-alta, ha fet molt bé la seva feina i ha puntuat contra equips potents com el Reus o el Barça, essent el primer que va sumar punts contra els blaugrana. El Lleida Llista ha mostrat el seu gran potencial i sempre ha estat en els primers llocs jugant de tu a tu amb el Barça –empat– o el Liceo –victòria–, però ha ensopegat un parell de cops i ha baixat alguna posició. Ha consolidat l'equip que va destacar el curs passat i ha tingut molt de mèrit, ja que ho ha fet sense patrocinador.

L'Igualada Rigat ha quedat sol en una zona del mig de la taula. Està lluny de la zona baixa i s'ha despenjat dels primers. Els igualadins han guanyat els equips que havien de guanyar, però contra els grans no han puntuat. En aquesta zona, lluny de dalt i a certa distància de la zona perillosa, estan el Voltregà Stern Motor i el Calafell Tot l'Any, juntament amb el Lloret Vila Esportiva i el CP Alcobendas, que en l'última jornada han quedat més a prop del descens. El Calafell i l'Alcobendas van tornar a la màxima categoria i mai han ocupat un lloc en la zona de descens.Alguns noms propisDeixant de banda les estrelles consagrades en una competició com l'OK Lliga, en aquesta primera volta hi ha hagut alguns noms propis que han destacat positivament. Pau Gilabert ha estat un dels destacats en el recentment ascendit Sant Cugat i Gerard Pujol ha mostrat la seva habilitat en les faltes directes en el Calafell. S'ha revelat com el millor expert en les faltes directes Marc Julià, que ha brillat en el Reus en el seu retorn a la competició estatal. En els grans conjunts, Ignacio Alabart s'ha anat fent un lloc en el Barça amb el seu joc elèctric.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 16-01-2019, Pàgina 15
-L'Esportiu. Girona 16-01-2019, Pàgina 19

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/hoquei/article/1536397-un-guio-forca-previsible.html